

"Overweging zondag Drie-eenheid 19 juni 2011".

Drie-eenheid? Een God in drie personen: Vader-Zoon-Geest.
Hoe krijgen we toegang tot dat begrip.
Een onschuldige poging.

Wanneer je door een groene weide wandelt, dan ontdek je daar allerlei verschillende grassoorten, kruiden en vermoedelijk ook klaver. Ontdek je een klavertje vier dan staat, zo wordt in de volksmond verteld, dat voor geluk.

De meeste klaver is drie-bladig.

Wanneer je nu een van de blaadjes eraf trekt, dan nog blijft het klaver. Alleen het klavertje is stuk, niet meer 'heel'. Niemand zal het in zijn hoofd halen om te zeggen dat zulk een kapot klavertje normaal is en je tegenkomt in de natuur.

Elk klavertjeblad alleen is nutteloos.

Zo is het ook met de Drie-eenheid van God.

Elk van de personen is niet levensvatbaar zonder de ander.

De mensen hebben de Zoon beleefd: levendig en aan te raken.

Hij was mens onder de mensen. Hij heeft met mensen om hem heen samengeleefd, samen het leven gevierd en samen met anderen gehuild. En de zoon, Jezus, heeft ons vertelt over God, zijn Vader.

Jezus heeft God dichtbij gebracht en een menselijk gezicht gegeven. Die God die in een onbereikbare verte leeft, had in Jezus onder de mensen een boodschapper.

Na Jezus dood verdween die boodschap niet. Integendeel, getroffen door de woorden en daden, de levenswijze van Jezus, waren de mensen die hem hadden gekend, met hem opgetrokken waren, zo geraakt, zo be-geesterd, door die boodschap dat zij ze verder droegen in de tijd. En nog steeds zijn mensen be-geesterd van Jezus en die boodschap van liefde, gerechtigheid en vrede, dat zijn boodschap zelfs in onze dagen, in deze tijd nog verder gedragen wordt en uitgedragen.

Probeer je nu eens een van de drie personen weg te denken: de Vader, de Zoon of de Geest.

Niets van wat wij dan vieren, niets van wat ons draagt, zou dan nog overeind blijven.

Drie-eenheid.

Een moeilijk begrip?

Dat is relatief. Uiteindelijk is het een en dezelfde:

De Vader: de God hoogboven ergens(of onder) die wij niet bereiken alleen maar kunnen vermoeden

De Zoon; de God naast ons: mens onder de mens in wie God tastbaar en zichtbaar werd.

De Geest; de God in ons; hij die ons inspireert en be-geesterd om het goede te doen, de liefde waar te maken.

Laten we ons niet blindstaren op een theologisch begrip, maar ons hart openstellen voor waar het echt omgaat; handen en voeten geven van Gods Goede Nieuws dat tot ons kwam via de God-mens Jezus, wiens levenswijze, doen en laten ons be-geesterd en in-spireert en aanzet tot het waarmaken van de Gods Naam die liefde betekent.

Dat het zo mag zijn.